

Р Е Ш Е Н И Е

№45

град Перник, 19 февруари 2013 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на шести февруари две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №14 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр, с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Б.В.М. *** против решение №350 от 07.12.2012 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №435 по описа на съда за 2012 година. С атакувания съдебен акт е потвърдено наказателно постановление №48 от 01.08.2012 г., издадено от Директор на Регионална дирекция по горите – Кюстендил срещу Б.В.М. за нарушение по чл. 57, ал. 1 във вр. с чл. 23, ал. 1 във вр. с чл. 43, ал. 2 и 3 от Закона за лова и опазване на дивеча (ЗЛОД), за което: на основание чл. 84, ал. 1 от ЗЛОД е определено да бъде наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лв.; на основание чл. 94 от ЗЛОД е постановено „лишаване от право“ на ловуване за срок от 3 (три) години; на основание чл. 95, ал. 1 от ЗЛОД са отнети вещите, послужили за извършване на нарушението: ловен полуавтомат „Стожер“; на основание Наредба за размера на обезщетенията за щетите, нанесени на дивеча ДВ, бр.2/2001 г. е определено да бъде заплатено обезщетение в размер на 50 (петдесет) лв. в полза на Ловно-рибарско сдружение (ЛРС) – Радомир; на основание чл. 95, ал. 3 от ЗЛОД е определено да бъде заплатена паричната равностойност на липсващите вещи – предмет на нарушението в размер на 12 (дванадесет) лв.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно. Наведени са доводи за наличие на противоречие в изводите по същество на първата съдебна

инстанция, неотчетено несъответствие на съдържанието на акта и процесното НП с изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, както и неотносимост на посочените за нарушени законови разпоредби към вписаните обстоятелства относно извършеното нарушение. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт, като реши спора по същество чрез отмяна на процесното наказателно постановление. Пред съда жалбоподателят е представляван от адв. Ц.***, която заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – Регионална дирекция по горите – Кюстендил е представляван от ю.к. Х.***. Възразяват срещу жалбата и молят първоинстанционното решение да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура – Перник, чрез прокурор Антова, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, предвид което решението на първата съдебна инстанция като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане. Пред касационния съд не са представени писмени доказателства в подкрепа или срещу сочените от жалбоподателя касационни основания.

Административен съд – Перник, като разгледа жалбата по реда на чл. 208 и сл. от АПК и взе предвид доводите и становищата на страните, след извършена и служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ на съдебен контрол, с произнасяне от компетентен съд, в рамките на дадените му от закона правомощия, след надлежно сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

За да постанови обжалвания съдебен акт решаващият състав на Районен съд – Перник, на основание събраните по делото писмени и гласни доказателства е приел за безспорно от фактическа страна, че на 07.01.2012 г. М.П.*** и П.Г.***, в местността **** срещнали Б.М.***, който носел сглобена, полуавтоматична пушка, както и една убита „зеленоглава патица“, като М.***. заявил пред тях, че е отстрелял птицата. На 09.01.2012 г. М.П.*** – председател на ЛРД – *** подава сигнал за това до ЛРС – Радомир, след което сигналът се препраща до Директора на ТП ДГС – Радомир за образуване на административнонаказателно производство. На 10.02.2012 г. служител на ДГС *** на база свидетелските показания на М.П.*** и П.Г.*** съставя акт за нарушение на П.М.***, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Радомир, разгледал спора в неговото същество е постановил, че е безспорно установено, че жалбоподателят с деянието си е

осъществил състав на нарушение по чл. 84, ал. 1 от ЗЛОД, поради което правилно била ангажирана административнонаказателна отговорност. При тези си изводи районният съд е потвърдил процесното НП в цялост.

Административен съд – Перник намира следното:

Решението на първоинстанционния съд е правилно в частта, с която е прието, че Б.М.** е осъществил от обективна и субективна страна състав на нарушение по чл. 84, ал. 1 от ЗЛОД, за което е и административно наказан. Съставът на нарушението включва ловуване, без редовно заверен билет, като за ловуването няма издадено писмено разрешително за лов по реда на чл. 57, ал. 1 от ЗЛОД, без да е убит или уловен дивеч. Споделя се и изводът на първата съдебна инстанция, че пренасянето или не на уловен/убит/ дивеч – в случая „зеленоглава патица“ не е част от състава на нарушението, за което М.*** е административно наказан. Касационният съд смята, че предвид липса на доказателства по делото по отношение на така описания в обстоятелствената част на АУАН и процесното НП дивеч, не е налице административно обвинение в извършването и на това нарушение. Убиването или улова на дивеч, без редовно заверена членска карта, билет за лов или писмено разрешително е част от състава на нарушението по чл. 86 от ЗЛОД. Вземането, пренасянето, превозването или укриването на намерен жив, ранен или убит дивеч или разпознаваеми части от него без писмено разрешително е съставомерно по чл. 85 от ЗЛОД. По настоящото дело административнонаказващият орган не е вменил вина на М.*** да е пренасял дивеч в каквото и да е състояние. И в хода на производството по налагане на административно наказание на нарушителя не е вменено такова нарушение. Предвид това вписването на факта на пренасяне на дивеч в акта и наказателното постановление, както и предвид посочената за нарушена законова разпоредба се явява несъставомерно, но с това не е ограничено съществено правото на защита на нарушителя, тъй като същия е наказан по реда на норма, не съдържаща като част от състава си такова изпълнително деяние.

На основание горното правилно е постановено и задължително налаганото в кумулация наказание „лишаване от право“ на ловуване за срок от три години на основание чл. 94 от ЗЛОД при установено за извършено нарушение на чл. 84, ал. 1 от ЗЛОД.

При тези споделени изводи на районния съд относно приложимия материален закон конкретно по отношение на вмененото на М.*** нарушение и определените да бъдат наложени административни наказания следва и друга констатация. Наказателното постановление е незаконосъобразно в частта му, с която се предвижда да бъде заплатено обезщетение на основание Наредба за обезщетенията за щетите, нанесени на дивеча (ДВ, бр. 2 от 2001 г.), както и на основание чл. 95, ал. 3 от ЗЛОД да бъде заплатена паричната равностойност на липсващи вещи – предмет на нарушението – един брой зеленоглава патица. Липсата на убит или пренасян дивеч – част от състава на нарушението не

може да служи като основание за прилагането на гореописаните принудителни административни мерки. Наказателното постановление в тези му части е неправилно и е следвало да бъде отменено.

След като административно наказавщият орган не е обвинил нарушителя за извършени нарушения по чл.85 и/или чл.86 от ЗЛОД и не е наложил съответните наказания не може да прилага санкционните норми на чл.95 ал.1 и 3 от ЗОЛД и Наредбата за размера на обезщетенията за щетите нанесени на дивеча- ДВ бр.2 от 2011г.

На следващо място с процесното НП в т. II.1 на диспозитивната част се предвижда и отнемане в полза на държавата на вещите, предмет на нарушението на основание чл. 95, ал. 1 от ЗЛОД.Тази норма е приложима и за установени нарушения по чл.84 от ЗЛОД. Касационният съдът смята, че описанието на оръжието, послужило за извършване на нарушението е непрецизно, поради което и не е достатъчно за да бъде индивидуализирано така, че да бъде предмет на постановената принудителна административна мярка. Нито в АУАН нито в НП, нито в събраните пред съда доказателства оръжието е индивидуализирано като марка, модел или фабр.номер. Липсват както твърдения така и доказателства, че именно с това оръжие/ловен полуавтомат"Стожер", кал.12, №808136/ е ловувал М. на 07.01.2012г. Наказателното постановление и в тази му част е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Предвид горните изводи Районен съд - Радомир въпреки правилните си изводи за приложимия към процесното деяние материален закон, като е оставил в сила процесното НП в неговата цялост е постановил частично незаконосъобразен съдебен акт, който в тази му част следва да бъде отменен, както съответно отменено и процесното НП.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 1, предл. второ от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №350 от 07.12.2012 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №435 по описа на съда за 2012 година В ЧАСТТА, с която е потвърдено наказателно постановление №48 от 01.08.2012 г., издадено от Директор на Регионална дирекция по горите - Кюстендил срещу Б.В.М.*** В ЧАСТИ I.1 и I.2, в които за нарушение по чл. 57, ал. 1 във вр. с чл. 23, ал. 1 във вр. с чл. 43, ал. 2 и 3 от Закона за лова и опазване на дивеча (ЗЛОД), на основание чл. 84, ал. 1 от ЗЛОД е определено да бъде наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лв. и на основание чл. 94 от ЗЛОД е постановено „лишаване от право“ на ловуване за срок от 3 (три) години.

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №350 от 07.12.2012 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №435 по описа на съда за 2012 година В ЧАСТТА, с която е потвърдено НП наказателно постановление №48 от 01.08.2012 г., издадено от Директор на Регионална дирекция по горите – Кюстендил срещу Б.В.М.*** в части II.1 и III.1 и III.2 като ВМЕСТО НЕГО постановява:

ОТМЕНЯ НП №48 от 01.08.2012 г., издадено от Директор на Регионална дирекция по горите – Кюстендил срещу Б.В.М.*** В ЧАСТИ II.1 и III.1 и III.2, с които: на основание чл. 95, ал. 1 от ЗЛОД е постановено отнемане на вещите, послужили за извършване на нарушението: ловен полуавтомат „Стожер“; на основание Наредба за размера на обезщетенията за щетите, нанесени на дивеча ДВ, бр.2/2001 г. е определено да бъде заплатено обезщетение в размер на 50 (петдесет) лв. в полза на Ловно-рибарско сдружение (ЛРС) – Радомир; на основание чл. 95, ал. 3 от ЗЛОД е определено да бъде заплатена паричната равностойност на липсващите вещи – предмет на нарушението в размер на 12 (дванадесет) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/